

обучение на 300 учители от цялата страна, а Университетът получи и средства за обзавеждане на специален компютърен кабинет. Припомням тези неща, които са свидетелство за усилията на тогавашното университетско ръководство, и специално на доц. Христо Кючуков, да откликва на най-актуалните въпроси на нашето общество, какъвто беше и все още е въпросът за интеграцията на ромското население в България.

Случи се така, че специалността „Начална педагогика и ромски език” във Великотърновския университет беше закрыта. Няма значение какви са причините, но ми е жал, че доброто начало не може да се развие и да се види, че усилията не са били напразни. Защото с конкретните си действия ние изпреварихме с почти две години официалното откриване на европейската инициатива „Десетилетие на ромското включване (2005–2015)”. Сега сме встрани от нея.

Христо Кючуков вече не работи при нас. С високите си качества той няма проблем да преподава и да проповядва идеите си в който и да е университет. И той прави това, но извън България, за което поне аз дълбоко съжалявам. Христо заслужава добри думи за своите досегашни усилия и няма по-удобен повод да му бъдат казани от неговата петдесета годишнина. Желая му да бъде жив и здрав и да не унива. Вярата е могъща сила, особено когато човек знае стойността на онова, което е цел и смисъл на живота му!”

– Да продължим с още отзиви, с повторения въпрос за закриването на университетската специалност, наистина парадокс – точно в десетилетието на ромското включване, обявено от Европейския съюз. Виждам, че този факт е не само служебно недоразумение, а повече изстрадан, личен проблем.

– Да, това ще си остане една от най-големите ми болки, да, моя лична мъка – защото не мога да забравя порива, желанието, радостта в началото. Кандидатстваха дващестина млади роми от цяла България, почти всички имаха отлични гимназиални дипломи, идваха с ясни личен мотив да учат за учители, да учат децата в началото на ромски език, да бъдат първи апостоли, първи мисионери в ромските махали. Искане да работят за една кауза, конкретно свързана с иначе добрите, но повече на думи, пожелания и политика. Окрилен от идеята, бях готов на всичко. Помагах на повечето от тях, защото виждах, че не